

Beste mensen, Het evangelie van deze zondag is uit de toespraak die Jezus - volgens Matteüs - gehouden heeft toen hij de XII uitzond op missiereis.

Het thema van dit gedeelte van die toespraak is 'vrees', een belangrijk gevoel waar veel mensen mee te maken hebben in hun leven, een overweging waard!

Bij de uitleg doe ik een beroep op het lied: ' Heer, onze Heer' uit GvL. 456 als je die tekst voorhanden hebt, is hij een steun bij je meditatie.

Een goede zondag en een hartelijke groet, Hans

TWAALFDE ZONDAG DOOR HET JAAR A

Jeremia 20:10-13

Matteüs 10:26-33

Bennekom 2017

Het evangelie van vandaag bestaat uit een aantal losse spreuken over angst en vrees. De tekst is ontleend aan een lange toespraak van Jezus, die hij (volgens Matteüs) gehouden heeft toen hij zijn Twaalf leerlingen uitzond om het Goede Nieuws te verspreiden en om zijn komst bij de mensen voor te bereiden.

In die uitgebreide preek worden twee gevoelens heel uitdrukkelijk genoemd. (1) Een grote liefdevolle bewogenheid met de toehoorders mag en moet de leerling daarbij vergezellen. Het is de enige motivatie, die de gezondene mag bewegen bij de verkondiging van Gods woord.

Want mensen staan vaak hulpeloos in het leven. Zij zijn soms in deerniswekkende verwarring als het om de zin van hun leven gaat. Ze lijken dan zelfs op schapen, die zonder attente herder moeten zien rond te komen en die zonder hulp de zin in hun leven moeten zien te vinden.

(2) Ook moed en onbevreesdheid – als dat zo te pas komt – zal de predikant, de uitgezonden leerling, op zijn levensweg niet kunnen ontberen. Ook hier verwijst Jezus opnieuw naar het rijk der dieren.

Zelfs mussen, - zo weet hij – zijn op de markt het goedkoopste vlees voor arme mensen. Toch ontsnappen ook zij niet aan de tedere zorg en liefdevolle aandacht van de Vader in de hemel. Hoeveel te meer dan jullie, die kostbaarder en oneindig veel meer waard zijn dan die twee kleine beestjes!

Dat de rondtrekkende en predikende leerlingen wel degelijk soms gegronde redenen hebben om bang te zijn, maakt de liturgie ons vandaag duidelijk in de eerste lezing.

Jeremia werd voortdurend belaagd door zijn hoorders. Zij hadden hem zelfs het liefst vermoord omwille van zijn dreigende en onwelkome boodschap. Een tragisch lot waaraan ook Jezus uiteindelijk niet ontkomen is. En vermoedelijk ook uiteindelijk Jeremia niet.

Geen wonder dat Jezus in zijn zendingsreden uitvoerig ingaat op het thema angst en vrees. Hij geeft hen daarom een drievoudige raad voor onderweg mee.

Daarvan heeft u de derde reden al gehoord. Die luidde: bedenk, dat de Vader grotere aandacht be-
steedt aan jullie dan aan twee kleine musjes, ook al ligt ook hún lot geheel in zijn hand.

De tweede overweging horen we misschien niet zo graag. Die luidde: Er bestaat een nog grotere
bedreiging dan lichamelijk gedood worden! Je kunt immers ook geestelijk te gronde gericht raken
als je leven op een grandioze spirituele mislukking uitloopt. Daarom: vrees liever God en zijn
rechtvaardig oordeel dan wat mensen je kunnen aandoen.

Maar het krachtigste tegengif tegen terechte vrees is in Jezus' ogen het feit, dat al wat verborgen is,
geopenbaard zal worden. Een wel zeer raadselachtige uitspraak, waarmee Jezus dit gedeelte van
zijn toespraak begon.

Hoe kan het, dat het openbaar worden van wat in de verborgenheid bestaat, onze diepste angsten zal
bezweren en zelfs zal wegnemen ...? Ik vermoed dat achter deze cryptische zin het grote mysterie
van God schuilgaat, de verborgenheid Gods.

Misschien dat een dichtregel uit een kerklied ons een beetje op weg kan helpen:

‘Gij zijt in alles diep verscholen,
in al wat leeft en zich ontvouwt’

Sinds mensenheugenis is onze God een *verborgen* God. ‘Gij zijt onzichtbaar voor onze ogen en
niemand heeft U ooit gezien’, zeg hetzelfde lied. Zelfs in Bijbelse tijden, zowel in het Oude als
Nieuwe Testament was God een verborgen God, Deus Absconditus, een Verscholen God. Ook de
Bijbelse mens moest in God gelóven, zonder God ooit gezien te hebben. Ook voor mensen uit die
ver vervlogen tijden was bidden tot God, een en al tasten in het duister.

Dat was in alle eeuwen al zo, maar het is wel heel bijzonder waar in onze tijd, waarin God steeds
meer uit het openbare leven aan het verdwijnen is.

Grote groepen mensen geloven niet eens meer in Gods bestaan. Geleerden en invloedrijke politici
bekennen zich als atheïst en zij hebben geen weet meer van religie.

Christelijke feesten zijn voor hen vaak niet meer dan welkome vrije dagen in een drukke werkweek.
Wie er anders over denkt en gelovig is, leeft in hun ogen in een achter gebleven wereld!

Maar wat? Zo vraagt Jezus zich af, als God op een goede dag uit het duister toch aan het licht komt?
En Jezus twijfelt er niet aan, dat dit zeker staat te gebeuren. Ja, het gebeurt zelfs op een moment dat
je dit het minst verwacht. Dan zal hij zich manifesteren als ‘Heer de Heerscharen’.

Niet om ons, gelovigen, bang te maken. In tegendeel, maar juist om alle vrees van ons weg te ne-
men. Hij komt immers in de eerste plaats om zijn rijk van liefde en gerechtigheid blijvend onder ons
te vestigen en om ieder van ons tot zijn of haar recht te laten komen.

Vrees niet kleine kudde,
Want het heeft de Vader behaagd
Jullie het koninkrijk te schenken.

Woorden van troost voor deze zondag
In liefde uitgesproken